

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. См., 08.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – См., ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Росица Н. Кокудева

Членове: Петранка Р. Прахова
Зоя Ст. Шопова

при участието на секретаря Недялка М. Кокудева
като разгледа докладваното от Росица Н. Кокудева Въззивно гражданско
дело № 20225400500002 по описа за 2022 година

Производството е по чл.258-чл.273 ГПК.

Постъпила е **въззивна жалба** с вх.№5543/23.09.2021г. от В. Г. В. с ЕГН*****, с адрес: гр.См., ул.Х. Пр. № 17, ет.2,ап.6 и З. Г. В. с ЕГН *****, с адрес: гр.См.,ул.Х. Пр. № 17, ет.2, ап.6, двамата действащи чрез пълномощника имадв.Ел. Д. - Р. против решение № 316/20.08.2021 г. по гр.д. №946/2020 година по описа на районен съд – См. **в частта**, с която е признато за установено по отношение на СТ. БЛ. АН. с ЕГН *****, гр.См., ул.“Б. м.“ №4, Вх.Б, ет.5, ап.25, и М.Б. Ж., с ЕГН *****, гр.Пл., ул.“Ас. Хр.“ №6, ет.10, ап.55, че К. Ф. ЗГ. с ЕГН *****, с адрес: гр.См., ул.“Хр. См.“ № 29 и ХР. ИВ. ЗГ. с ЕГН *****, с адрес: гр.См., ул. "Хр. См.“ № 29, **не са собственици** на самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири, точка, пет), с адрес на имота: гр.См., п.к.4700, ж.к. Н. ц., ул.“З.“ № 3, бл.КЦ-21, вх.Г, ет.2, ап.39, който самостоятелен обект представлява **АПАРТАМЕНТ № 39** (тридесет и девети), находящ се на етаж 2 (втори) в сграда с идентификатор ***53.918.88.4 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири), е предназначение: Жилищна сграда-многофамилна, разположена в поземлен имот е идентификатор ***53.918.88, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта“ 1 /едно/, с площ 61.55 (шестдесет и едно цяло и петдесет и пет стотни) кв.м., с прилежащи части: избено помещение № 39 (тридесет и девет) с полезна площ 4.30 (четири цяло и тридесет стотни) кв.м. и 1.81 % (едно цяло осемдесет и една стотни

процента) общи части, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: ***53.918.88.4.4 и ***53.918.88.4.6, под обекта: ***53.918.88.4.2, над обекта: ***53.918.88.4.8, при съседи на избеното помещение съгласно документ за собственост: Андр. М. Ал., Ем. Мл. Д., за размер $\frac{1}{2}$ **идеална част** от описания недвижим имот, **в частта**, с която е **отхвърлен** предявеният от В. Г. В. с ЕГН*****, е адрес гр.См., ул.“Х. Пр.т“ №17, ет.2, ап.6, и З. Г. В., с ЕГН *****, е адрес гр.См., ул.“Х. Пр.т“ №17, ет.2, ап.6, иск **в ЧАСТТА** да бъде признато за установено по отношение на СТ. БЛ. АН., с ЕГН *****, М.Б. Ж. с ЕГН *****, К. Ф. ЗГ., с ЕГН ***** и ХР. ИВ. ЗГ. с ЕГН*****, че В. Г. В. е ЕГН*****, и З. Г. В., с ЕГН *****, са собственици на описания по-горе недвижим имот **за разликата над признатата $\frac{1}{2}$ идеална част от имота**

Счита така постановеното решение в обжалваната му част за незаконосъобразно и необосновано, като при произнасянето намира ,че районният съд е допуснал нарушения на процесуалните правила, както и неправилно е приложим материалния закон. Намира , че постановените два диспозитива, с които от една страна се уважава частично предявения иск от ищците С.А. и М.Ж. и от друга страна се уважава за същата част искът на доверителите и по отношение на процесната $\frac{1}{2}$ идеална част от имота **са взаимно изключващи се и несъвместими. Твърди ,че** доверителите и са предявили за съвместно разглеждане при условията на главно встъпване иск срещу двете страни в производството за установяване правото на собственост върху процесния недвижим имот. Твърди ,че доверителите и са предявили самостоятелни права върху процесния имот, които изключват както правата на първоначалните ищци С.А. и М.Ж., така и тези на ответниците З.и. Счита ,че ако се приеме, че доверителите и са собственици на $\frac{1}{2}$ идеална част от имота, то това изключва правата върху тази идеална част на ищците С.А. и М.Ж., поради което за същите намира ,че не е налице абсолютната процесуална предпоставка за воденето на отрицателния установителен иск - наличието на правен интерес. Намира ,че след като същите са направили изричен отказ от правата на своя наследодател В. В., то същите не са придобили по никакъв начин права върху имота и следователно за тях липса правен интерес от воденето на отрицателния установителен иск, с който да се установи, че ответниците З.и не са собственици на тази идеална част. Съобразно приетото и в съдебното решение, правото на собственост върху $\frac{1}{2}$ идеална част от имотасчита ,че не принадлежи на нито една от двете първоначални страни в производството, доколкото същото е придобито от доверителите и **на различно правно основание, което счита ,че изключва правата на всички останали лица** в настоящото производство. Поради това счита ,че уважаването на иска на доверителите и изключва уважаването на искова претенция по основния предявен иск, поради и което постановеното съдебно решение в тази част е неправилно и взаимно изключващо правата на двете страни в производството - ищци по основния иск и ищци по предявения при условията на главно встъпване иск. За неправилно намира и постановеното решение **в отхвърлителната му част** относно предявения от доверителите и иск, с която е отхвърлен предявения

от В. Г. В. и З. Г. В. иск в частта да бъде признато за установено по отношение на С.Б. А., М.Б. Ж., К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ., че В. Г. В. и З.Г. В. са собственици на описания по –горе имот за разликата над признатата 1 /2 идеална част от имота . За да постанови горния резултат районният съд е приел, че по делото не били събрани доказателства В. Т. В. да е отблъснал владението на майка си Ст. М. от имота и да е демонстрирал намерение за своеене, което да е станало известно на М.. Приема също така, че самият факт на съставеното завещание през 1994 година подкрепял и доказавал тези извода на съда. Районният съд е приел ,че влошените отношения между страните били причината за недопускането до имота на майката, като това не било равнозначно на намерение за своеене на имота. Счита че районният съд не е обсъдил всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност. Действително В. Т. В. (син) и Ст. Ат. М. (майка) са закупили новопостроено жилище № 39, намиращо се в жилищна сграда - блок № КЦ-21, вх. Г, на 2 етаж, построена върху държавна земя, квартал Новия център, местност (жил.комплекс) Група „Б“ в гр.См., състоящо се от две стаи, кухня и сервизни помещения със застроена площ 61.55 кв.м., заедно е припадащите се - избено помещение № 39 и 1.81% идеални части от общите части на сградата, както и 1.81% идеални чести от .правото на строеж върху мястото, определена със заповед № 332/30.04.1982 г. на председателя на ИК на См.ски общински народен съвет за сумата от 13 870 лева съгласно договор за покупко - продажба на жилище, сключен по реда на чл.117 от ЗТСУ, рег. №616/23.01.1984 г. Доколкото не е посочено изрично нещо друго, същите са придобили правата при равни квоти за двамата. Действително през 1994 година майката е направила завещание на този имот. Счита ,че това обстоятелство обаче не може да бъде доказателство за обстоятелството, че нейният син В.В. е нямал намерение за своеене на имота и не е отблъснал нейното владение. Твърди че към 1994 година М. е притежавала безспорно 1/2 идеална част от имота, но това обстоятелство не и е попречило да завещае целия имот, въпреки, че очевидно не го притежава От друга страна след като тя безспорно е притежавала правото на собственост към 1994 година и към този момент тя не го е изгубила - 10 години не са изтекли от прекъсването на владението, то този факт как може да се отрази на извода на съда за липсата на отблъскване на владението. Очевидно към 1994 година Ст. М. е притежавала идеалните части от жилището, тъй като не е изтекла предвидената в закона давност, обуславяща придобиването му от сина и. Завещателното разпореждане обаче би могло да породии своето действие единствено към момента на откриване на наследството на лицето-завещател – месец ноември 2019 година, към който момент посочения недвижим имот вече не е влизал в наследствената маса по изложените по- долу аргументи. Счита ,че районния съд се е задоволил с обсъждането на свидетелските показания, но не и със събраните писмени доказателства по делото. Моли въззивния съд да обърне внимание ,че прекъсването на владението от страна на Ст. М. всъщност се установява от самата нея в приложеното по делото завещание от 1994 година, в която същата изрично сочи, че прави завещанието, защото синът и В. Т. В. „след пиянски свади ме изгони, след което всеки ден заключваше вратата и не ме пускаше да влизам. “Счита ,че е налице категорично и неопровержимо писмено доказателства, съдържащо признание на факти от страна на самата Ст. М., че същата е лишена от владението на имота през 1991 година. Счита ,че това е отблъскване на владението, тъй като Ст. М. не е била допускана от сина си да влиза в

Жилището. Счита ,че безспорно се установява ,че са били налице влошени

отношения, но същите са довели до категорично прекъсване и отблъсване на владението още от 1991 година, за което е налице признание на факт от самата М. през 1994 година. Поради това счита ,че от 1991 година до смъртта си на 18.01.2019 година В.В. е упражнявал фактическата власт върху процесния имот , с намерението да свои вещта и със съзнанието, че жилището е негова собственост, за което обстоятелство разпитаните по делото свидетели Г., Об. и Ант.. Твърди ,че през всичките години, повече от 30г, в това жилище е живял единствено В.В., а неговата майка – никога не е живяла в него.Твърди ,че В.В. е обявявал, че апартамента е негов, сочел е, че го дарява на братовчед си В. Г. В. заради полаганите грижи, казвал е с какви средства го е придобивал. Счита ,че в тази насока събраните свидетелски показания по никакъв начин не са обсъдени от състава на съда.До своята смърт през 2019 година .Счита ,че Ст. М. по никакъв начин не е възстановила своето владение, като е нямала никакъв достъп до жилището. Моли въззивния съд да не кредитирате показанията на св.Бл., която твърди, че Ст. М. веднъж месечно ходела в апартамента си, за да си взима дрехи от там и да вижда сина си, както и да види дали нямало нужда нещо да се поправяло, като давала непотребните дрехи на З.и, да и ги оставят в апартамента. Моли съда да обърне внимание ,че тази свидетелка няма преки възприятия за сочените обстоятелства. Счита ,че се установява от всички останали свидетели, че Ст. М. никога не е посещавал апартамента, нито пък се е виждала със сина си В.. Нещо повече - св.Ив. сочи, че М. е правила всичко възможно, за да избегне какъвто и да е контакт със сина си В.. Счита ,че никой друг свидетел не е потвърдил и не е доказал, че сем.З.и са оставяли какъвто и да е багаж в този апартамент.Свидетели никога не са виждали Ст. М. в жилището. Св.Ив.-племенничка на Ст. М. пък изрично сочи, че при всяко посещение в града на Ст. М. ,те са се виждали и леля и не е искала и не е посещавала никога апартамента, в който е живеел сина и В., като е категорична, че от както е в Домаза стари хора във Фатово, не е посещавала жилището. Счита ,че показанията на свидетелите Ив., Г., Ант. и Об. опровергават показанията на св.Бл.. Още повече, тази свидетелка сочи, че Ст. не е поддържала контакт с никакви свои роднини и единствено сем.З.и са я посещавали. Горното обаче се опровергава от писмените доказателства - видно от приложеното досие на Ст. от Дома за стари хора във Фатово, посещения на св.М. Ив. са писмено документирани на няколко пъти , въпреки това св.Бл. сочи, че такива е нямало.Моли въззивния съд да обърне внимание и на последната част от тези показания относно погребението на Ст. М. - в крайна сметка същото е организирано от доверителя и В. Г. В., а не от сем.З.и или други лица, което обстоятелство само по себе си счита ,че сочи и за моралния ангажимент, който доверителите и са приели, че имат към Ст. М., включително и с оглед на направения от нея отказ от наследството на В.В., по силата на който всъщност доверителите и придобиват изцяло собствеността на процесното жилище. С оглед на горното в тази им част показанията на св.Бл. счита ,че не следва да се кредитират. Твърди ,че Ст. М. не е предявила и иск за предаване на владението, нито е предприела действия, с които да прекъсне установеното от страна на сина и безусловно, явно демонстрирано владение, което е било и

необезпокоявано от нея. Счита че тя по никакъв начин не е предприела действия за защита на притежаваното от нея право на собственост, като продължилото от нейна страна бездействие е довело до загубване на правото на собственост и придобиването му изцяло от страна на сина и В. Т. В.. Счита , че в настоящия случай намира пълно приложение тълкувателно решение № 1 от 6.08.2012 г. на ВКС по тълк. д. №1/2012 г., ОСГК, съгласно което „презумпцията на чл. 69 ЗС се прилага на общо основание в отношенията между съсобствениците, когато съсобствеността им произтича от юридически факт, различен от наследяването. В случаите, при които един от съсобствениците е започнал да упражнява фактическа власт върху вещта на основание, което изключва владението на останалите, намерението му за своеене се предполага и е достатъчно да докаже, че е упражнявал фактическа власт върху целия имот в срока по чл. 79 ЗС. Намира , че тези доводи и съображения по никакъв начин не са обсъдени от страна на районния съд , което е довело и до неправилните изводи за липсата на отблъскване и прекъсване на владението и съответно неправилна преценка относно притежанието на целия недвижим имот, включително и в отхвърлената от състава на съда част над 1/2 идеална част до пълния предявен размер. Действително В. Т. В. е починал преди майка си Ст. М., но счита че същата не е придобила в патримониума си спорния жилищен имот, тъй като същата се е отказала от наследството на сина си с изричен писмен отказ, удостоверен по надлежния ред пред нотариус и вписан в книгите на РС-См. под № 33/08.07.2019 година, видно от съдебно удостоверение с изх. № 641/08.07.2019 година. След отказа от наследство, направен от майка му Ст., призованата да приеме наследството - следваща по реда на наследяването Хр. С. е загубила правото на приемане на наследството и същото е надлежно на 11.01.2022 г. в 16:17:40 ч. Актът е постановен на 11.01.2022 вписано в книгите при РС- См., за което е издадено и съдебно удостоверение изх. № 1370/27.11.2019г. на РС- См.. Счита , че безспорно се установява , че единствените останали роднини по линия на майката на В. – С.А. и М.Ж. също са направили изричен отказ от наследството на починалия В. Т. В.. Счита , че единствените призовани да наследят се явяват доверителите и В. Г. В. и З. Г. В., които са приели наследството изрично с писмен акт, като са предприели действия по погасяване на наличните задължения. Намира че безспорно се установява и твърдението на доверителите и, че след смъртта на В. Т. В., единствено те са имали достъп до жилището, като разполагат с ключ от същото и упражнявахме фактическата власт върху него (показанията на св.Ант.). Никога през годините същата не е споменала за наличието на някакво завещание, оставяно от нейна страна, нито пък е разполагала с ключ от жилището. С такъв не разполагат и ответниците С.А., М.Б. и сем.З.и. Твърди , че доверителите и са поели изплащането на задълженията и освобождаването на имуществото от тежести. Едва през м.септември 2020 година доверителите и са разбрали, че ответниците З.и са се снабдили с нотариален акт за собственост за цялото жилище. Поради това счита , че процесния апартамент не е бил в патримониума на Ст. М. към момента на смъртта и, поради и което нито С.А. , нито М.Ж. са могли да придобият

правото на собственост по пътя на наследственото правоприемство по силата на закона и следователно нямат правен интерес от воденето на делото, нито пък К.З. и Х.З. са го придобили по силата на завещателно разпореждане. Поради това намира ,че решението на районен съд –См. е неправилно в посочените части и следва да бъде отменено, като вместо него изцяло да бъде отхвърлена исковата претенция на С.А. и М.Ж., като същевременно исковата претенция на доверителите и следва да бъде уважена изцяло, включително и за отхвърлената част, с която се иска да бъде постановено , че същите са собственици на описания по-горе имот за разликата над признатата $\frac{1}{2}$ идеална част от имота, като следва да бъде постановена отмяна в цялост на

нотариален акт за собственост (констативен по саморъчно завещание) №***, том 2, рег.№ 4097, дело №***/12.08.2020 г. по описа на А. Ш. нотариус рег. №613 на НК, вписан в Служба по вписвания См. с вх.№1630ф от 12.08.2020 г., акт №62, том 5, дело ***/2020 г., стр.50505, дв.вх. №1606.Моли в този смисъл да се произнесе въззивния съд като присъди на доверителите и направените и пред двете съдебни инстанции разноски

В законният срок е постъпил писмен отговор с вх. №.6304/01.11.2021г. от К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ., с ЕГН: 6504266115, представлявани от пълномощника им адв. К. Ив.,който оспорва изцяло жалбата на ответниците В.В. и З.В., като моли въззивния съд да потвърди решение № 316/20.08.2021г. по гражданско дело № 946/2020г. по описа на районен съд - См., като правилно, законосъобразно и обосновано Ст. М. прави завещателно разпореждане за съсобственото към онзи момент жилище още към 1994г. Счита ,че не може да се направи обоснован извод от изложеното в завещанието изявление, че след като е изгонена от сина и В. Т. В., който не я е пускар - неизвестно колко пъти, това да послужи като годно писмено доказателство за факти и обстоятелства, обосноваващи давностно владение за какъвто и да е период от време. Може да приеме единствено съждението на процесуалния представител на жалбоподателите, че към 1991г. сина на Ст. я е изгонил и не я е пускар в жилището , но счита ,че няма събрани доказателства за какъв период от време, нито дали това действие представлява намерение за своене на апартамента от негова страна. Пиянските свати и скандали ,повдигани от В.В. счита ,че неговоят за намерение, а за неадекватно състояние и грубо отношение на сина към майката.Напротив,счита ,че в собственоръчно направеното завещание Ст. М. определя за свои правоприменици семейство З.и. Освен този акт, същата плаща отново чрез доверителите му , данък сгради и такса смет на процесния апартамент. Моли съда да обърне внимание ,че никога не е била ограничавана за каквито и да е действия по отношение на съсобственото жилище. Твърди че е поискала да бъде настанена в дом за стари хора в с.Фатово, поради липсата на грижи, а не защото по някакъв начин е лишена от владението и ползването на апартамента в с.ср.. Всички тези конклюдентни действия счита ,че говорят за намерението на съсобственика да държи и притежава жилището като свое. От друга страна счита ,че тези действия говорят за приемане на наследството на сина на Ст. М.. Преди и след смъртта

на В.В., тя продължава да плаща данъци и такси за апартамента. Извършването на завещателни действия ,направени със саморъчно завещание, както и плащането на данък сгради и такса смет за процесното жилище, счита ,че представляват конклюдентни действия по приемане на наследството на починалия син - В.В..Не счита ,че показанията на свидетелите на ответните страни, могат да оборят факта на несмушаваното ползване и манифестираните собственически намерения от страна на Ст. М.. Твърди ,че свидетелите Г. и Ант. са съседи – единия от четвърти етаж на блока, другия от съседен апартамент. Едва ли същите са стояли непрестанно на вратите си, за да чуят кой влиза и излиза от апартамента на съседа. Допълващо е обстоятелството, че най -вероятно ,когато М. е идвала в апартамента през деня, тези хора са отсъствали и са били на работа.Счита че св.Об. изобщо не може да коментира дали Ст. М. е идвала в апартамента, защото няма преки наблюдения за това. Показанията му касаят грижата на братовчеда В. Г. В. , който полага грижи /неясно заради какво/ за братовчед си В. Т. В.. Знае, че последния не се е виждал с майка си от 20 години, без да е ясно откъде черпи информация за това.Моли въззивния съд да не се кредитират изобщо показанията на свидетелката Ив.. Било е поискано от адв.К. разпита на тази свидетелка да се направи в отделно съдебно заседание, като изрично се посочва , че същата няма да свидетелства за факти относно ползването на жилището, но има въпроси и в този смисъл. Счита,че единствено показанията на свидетелката Бл., говорят за непосредствено и пряко възприемане, както на впечатленията придобити от непосредствената грижа за Ст. М., така и за намеренията и относно процесното жилище, дрехите, които е държала там, желанието да се разпорежда със собствеността като своя.Счита за напълно опровергани твърденията за придобиване право на собственост върху апартамента в с.ср. по силата на давностно владение. Намира ,че ползването на съсобствения имот винаги се е приемало в практиката като действие по обикновено управление Фактическият състав на придобивния способ на процесния апартамент чрез давностно владение, за да се приеме, че е осъществен и така жилището е преминало в патримониума на вече починалия син - В.В., следва да е съпроводено с определени твърдения и данни към този момент.Моли въззивния съд да има предвид че В. Т. В. никъде не е заявил волеизявление за настъпване в негова полза на последиците на давността пред орган, сезиран със защита на субективно право чрез предявяване на иск за собственост, възражение срещу предявен иск за собственост или снабдяване с констативен нотариален акт по чл. 587 ГПК. Пиянските свади и скандали на сина счита че говорят не за намерение за своеене, а за една психически разстроена личност, която не може да се грижи изцяло за себе си и да отговаря за последствията от постъпките си. В тази насока счита ,че са показанията на свидетеля д-р К. и св. Об.. Свидетелите установяват , че за сина В. Т. В. се е грижил братовчед му В. Г. В. , тъй като първия е психически много нестабилен, неуравновесен и с антисоциално поведение. Счита , че от такава личност не е ясно как страната извежда трайно поведение в демонстриране и отблъскване на владение.Намира ,че след като давността не влече автоматично собственост върху жилището, след

смъртта на В. Т. В., същия не е останал единствен собственик на процесното жилище ,предмет на спора. Твърди ,че към датата на смъртта му, неговата идеална част става съсобствена при разпределение между неговата майка и останалите наследници. Противоречието в становището на главно встъпващите страни намира,че идва именно от тези факти - от една страна се иска установяване на придобивна давност чрез владение повече от 10 години,а от друга страна се приема, че Ст. М. е направила отказ от наследството на сина си. Моли въззивния съд да обърне внимание ,че ако собствеността върху жилището е придобита на основание давностно владение, не е необходим отказ от наследство. От друга страна ако се приеме валидно извършен отказ от наследствения дял на сина от Ст. М., давността като способ автоматично отпада, защото тя не би могла да се откаже от права, които не притежава. Ако се приеме за валиден отказа от съсобствеността на наследствения дял на своя син, същото означава, че Ст. М. е останала собственик на своята идеална част от жилището. В настоящия спор и това обстоятелство счита ,че не е така, защото праводателката на доверителите м у си остава собственик на жилището, защото упражнява собственически права върху целия апартамент, което манифестира с конклюдентни действия. Следователно от действията на наследниците по изпълнителното дело е ясно, че В. Т. В. не е бил едноличен собственик на жилището, както и че главно встъпващите в настоящия процес не могат да упражняват негови права по отношение на твърдяна давност, тъй като приживе починалия син не ги е декларирал. Освен това давността като институт счита ,че не ползва само една част от наследниците. Ако се приеме валидно придобито право на собственост по давностно владение, което категорично оспорва, същото настъпва и по отношение на останалите сънаследници. Счита ,че не е налице правно основание само в лицето на главно встъпилите страни. Счита ,че това е още един аргумент в полза на становището за липса на валидно придобито право на собственост по давност в лицето на някои от сънаследниците. Според главно встъпващите е налице спор за материално право, като страната твърди, че преди всичко правото на собственост не принадлежи на никоя от страните в процеса, между които е започнало настоящото производство. Поддържат това становище, като приемат от една страна, че за периода 1991г. до 18.01.2019г. сина на Ст. Ат. М. е придобил собственически права върху процесното жилище, основано на давностно владение за този период. От друга страна считат, че Ст. М. е направила отказ от наследството на сина си. Обвързват това действие с намерението, че по този начин се облагодетелстват главно встъпилите наследници по настоящия спор - В.В. и З.В.. Ако бъдат приети тези действия за извършени ,ведно с последиците от това,счита ,че следва да се добави, че те са взаимно изключващи се, не се допълват, поради което и не може да се приемат за валидни.Поради това намира въззивната жалба на главно встъпилите страни в процеса за неоснователна и моли съда да потвърди решението на районен съд –См. в обжалваните части като законосъобразно и обосновано.Претендира направените разноски в настоящата инстанция.

В законният срок е постъпил **писмен отговор** с вх. №6225/21.10.2021 от

СТ. БЛ. АН. и М. БЛ. Ж. чр. против решение № 316/20.08.2021 г. по гр.д. №946/2020 г. по описа на районен съд См., като намира, че в частта, в която е уважен иска на доверителите му, е правилно, обосновано, постановено при спазване на материалния закон и съдопроизводствените правила. Като наследници на В. Т. В., починал на 18.01.2019 г. и на Ст. Ат. М., починала на 18.11.2019 г., доверителите му са предявили иск, с който да бъде признато за установено по отношение на тях, че ответниците К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ. към момента на предявяване на исковата молба не са собственици на САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири, точка, пет), с адрес на имота: гр. См., п.к.4700, ж.к. Н. ц., ул. "З." № 3, бл.КЦ-21, вх.Г, ет.2, ап.39, който самостоятелен обект представлява АПАРТАМЕНТ № 39 (тридесет и девети), находящ се на етаж 2 (втори) в сграда с идентификатор ***53.918.88.4 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири), с предназначение: Жилищна сграда-многофамилна, разположена в поземлен имот с идентификатор ***53.918.88 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем), с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта "1 /едно/, с площ 61.55 (шестдесет и едно цяло и петдесет и пет стотни) кв.м., с прилежащи части: избено помещение №39 (тридесет и девет) с полезна площ 4.30 (четири цяло и тридесет стотни) кв.м. и 1.81 % (едно цяло осемдесет и една стотни процента) общи части, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: ***53.918.88.4.4 и ***53.918.88.4.6, под обекта: ***53.918.88.4.2, над обекта: ***53.918.88.4.8, при съседи на избеното помещение съгласно документ за собственост: Андр. М. Ал., Ем. Мл. Д. 1 както и да бъде отменен Нотариален акт за собственост (констативен по саморъчно завещание) №***, том 2, рег.№ 4097, дело №***/12.08.2020 г. по описа на А. Ш. - нотариус рег.№613 на НК, вписан в Служба по вписвания См. с вх.№1630 от 12.08.2020 г., акт №62, том 5, дело ***/2020 г., стр.50505, дв.вх. №1606. След конституиране на главно встъпилите страни В. Г. В. и З. Г. В. твърди, че се установява, че наследодателката Ст. Ат. М. се е отказала от наследството на сина си В. Т. В. и е останала собственик само на 1/2 идеална част от процесния недвижим имот, поради което правата на собственост върху процесния самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5 КККР на гр. См. се разпределят както следва:

-1/2 идеална част за наследниците на В. Т. В. - главно встъпилите страни В. Г. В. и З. Г. В. от гр. См. и 1/2 идеална част за наследниците на Ст. Ат. М. - СТ. БЛ. АН. и М.Б. Ж..

С решение №316/20.08.2021 г. по гр.д.№946/2020 г. на РС См. съдът е уважил частично иска на доверителите му и е признал за установено по отношение на тях, че ответниците К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ. не са собственици на процесния имот за 1/2 идеална част от него, т.е. за частта оставена им в наследство от Ст. Ат. М., като е отхвърлил искът за другата за 1/2 идеална част от имота. Частично е уважен и искът за отмяна на Нотариален акт за собственост (констативен по саморъчно завещание) №***, том 2, рег.№ 4097,

дело №***/12.08.2020 г. по описа на А. Ш. - нотариус рег.№613 на НК, вписан в Служба по вписвания См. с вх.№1630 от 12.08.2020 г., акт №62, том 5, дело ***/2020 г., стр.50505, дв.вх.№1606, като същият е отменен за размер над 1/2 идеална част от описания недвижим имот.Със същото решение частично е уважен и искът на главно встъпилите страни В. Г. В. и З. Г. В., като е признато за установено по отношение на ишците СТ. БЛ. АН. и М.Б. Ж. и по отношение на ответниците К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ., че те са собственици на 1/2 идеална част от процесния имот, като е отхвърлен иска им в частта за другата 1/2 идеална част от имота, която е собственост на СТ. БЛ. АН. и М.Б. Ж..В този смисъл депозираната от главно встъпилите страни-В. Г. В. и З. Г. В. въззивна жалбата счита ,че се явява неоснователна по отношение на СТ. БЛ. АН. и М.Б. Ж..Моли в този смисъл въззивния съд да се произнесе.

Постъпила е **въззивна жалба** с вх.№6750/23.11.2021г. от В. Г. В. и З. Г. В.- с адрес: гр.См., ул.“Х. А. „№ 17, ет.2, ап.6 ,действащи чрез пълномощника си адв.Ел. Д. - Р. против решение № 391/17.11.2021 г. по гр.д. № 946/2020 година по описа на районен съд – Смоля,**в частта** ,с която е **отхвърлено** искането за отмяната на нотариален акт за собственост (констативен по саморъчно завещание) №***, том 2, рег.№ 4097, дело№***/12.08.2020 г. по описа на А. Ш. — нотариус рег.№613 на НК, вписан в Служба по вписвания См. с вх.№1630 от 12.08.2020 г., акт №62, том 5, дело ***/2020 г., стр.50505, дв.вх.№1606, в частта ,с която К. и Хр. З.и са признати за собственици на недвижим имот, находящ се в гр. См., представляващ САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5 по КККР на гр. См., в ЧАСТТА за размер до 1/2идеална част от описания недвижим имот. Счита, че решението на районен съд - См. е незаконосъобразно и неправилно постановено, като при постановяването му е допуснато нарушение на процесуалния закон.Моли въззивния съд да има предвид ,че отхвърлителния диспозитив на решение № 391/17.11.2021 г. по гр.д.№ 946/2020 година по описа на РС-См., с което се допълва решение № 316/20.08.2021 г. по гр.д.№ 946/2020 година по описа на РС-См. е в зависимост от разглеждането на установителния иск на доверителите и и в пряка зависимост от обжалването на решение № 391/17.11.2021 г. по гр.д.№ 946/2020 година по описа на районен съд -См.. Предвид обстоятелството, че от страна на представляваните от нея страни е подадена въззивна жалба срещу решение № 316/20.08.2021 г. по гр.д.№ 946/2020 година по описа на районен съд -См., с настоящата обжалва и решение № 391/17.11.2021 г. по гр.д.№ 946/2020 година по описа на РС-См., като подробни мотиви за неправилността и на двата съдебни акта са изложени именно във въззивната жалба срещу основното решение, съдържащо мотивите и за отхвърлителния диспозитив по настоящия акт.Поради това с настоящата въззивна жалба моли съда да има предвид изложените от нея подробни съображения във въззивната жалба.Моли въззивния съд да отмени решение № 391/17.11.2021 г. по гр.д.№ 946/2020 година по описа на районен съд -[1]См., с което се допълва решение № 316/20.08.2021 г. по гр.д.№ 946/2020 година по описа на районен съд -См., в частта, с която е отхвърлено искането за отмяната на Нотариален акт за собственост (констативен по саморъчно завещание) №***,

том 2, рег.№ 4097, дело №***/12.08.2020 г. по описа на А. Ш. - нотариус рег. №613 на НК, вписан в Служба по вписвания См. с вх.№1630 от 12.08.2020 г., акт №62, том 5, дело ***/2020 г., стр.50505, дв.вх. №160 **в частта** , която К. и Хр. З.и са признати за собственици на недвижим имот, находящ се в гр. См., представляващ САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5 по КKKP на гр. См., в ЧАСТТА за размер до 1/2 идеална част от описания недвижим имот и Решение № 316/20.08.2021 г. по гр.д.№ 946/2020 година по описа на районен съд -См. в обжалваните му части като неправилно постановено и вместо него постанови съдебен акт, с който да отхвърли изцяло предявената претенция с исковата молба на С.А. и М.Ж., като бъде признато за установено по отношение на СТ. БЛ. АН., с ЕЕН *****, М.Б. Ж. с ЕЕН*****, К. Ф. ЗГ., с ЕГН ***** и ХР. ИВ. ЗГ. с ЕГН*****, **че В. Г. В. с ЕГН*****, и З. Г. В., с ЕГН *****, са собственици на описания в исковата молба недвижим имот за разликата над признатата 1 /2 идеална част от имота и отмени в цялост нотариален акт за собственост (констативен по саморъчно завещание) №*****, том 2, рег.№ 4097, дело №***/12.08.2020 г. по описа на А. Ш. - нотариус рег. №613 на НК, вписан в Служба по вписвания См. с вх.№1630 от 12.08.2020 г., акт №62, том 5, дело ***/2020 г., стр.50505, дв.вх.№1606, и за разликата над 1/2 идеална част, като присъди на доверителите и направените и пред двете съдебни инстанции разноски.

В законният срок е постъпил **писмен отговор** с вх. №746229.12.2021г. от К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ.- адрес на местоживее: гр.См., ул. „Хр. См.” № 29 представлявани от адв. К. Ив. ,който изцяло оспорва въззивната жалба на ответниците В.В. и З.В., като моли за съдебен акт, с който См.ският окръжен съд потвърди решение № 316/20.08.2021г. и допълващото го Решение № 391/17.11.2021г. по гражданско дело № 946/2020г. по описа на РС - См., като правилно, законосъобразно и обосновано в своето становище.Поддържа изцяло становището и доводите,които си изложени срещу въззивната жалба срещу решение № 391/17.11.2021г., подадена от В. Г. В. и З. Г. В. по гражданско дело № 946/2020г. по описа на районен съд - См..Моли въззивния съд да потвърди решение № 316/20.08.2021г. и допълващото го решение № 391/17.11.2021г. по гражданско дело № 946/2020г. по описа на районен съд - См., като правилно, законосъобразно и обосновано .Претендира разноски за настоящата инстанция.

Пред окръжен съд жалбоподателите В. Г. В. и З. Г. В. ,редовно призовани не се явяват .Вместо тях адв.Р. поддържа и двете въззивни жалби на доверителите си като моли въззивния съд да се съобрази с доводите , изложени в тях .Моли съда да обърне внимание на тълкувателно решение №4/2012г на ОСГК на ВКС че позоваването на давността не е част от фактическия състав на твърдяната придобивна давност ,т.е. липсата на нарочно изявление от страна на В. Т. В. счита ,че не може да се тълкува че по отношение на същия не са настъпили последиците на фактическия състав на придобивната давност Моли съда да вземе предвид ,че извършените конклюдентни действия от страна на Ст. М. следва да се обсъждат от съда спрямо В. Т. В. доколкото той е държател и владеец на процесния имот

.Счита ,че от 1991г. Ст. М. е била лишена от владението на имота и не е предприела никакви действия ,за потвърждаване ,че владее имота Счита ,че лошите взаимоотношения между майка и син са довели до лишаване от владение на Ст. М. от нейния син В. Т. В. като това е потвърдено в завещанието на първата .Моли в този смисъл въззивния съд да се произнесе като присъди разноски на доверителите и съобразно списък на разноски.

Въззиваемите М. Бл. Ж. и СТ. БЛ. АН. редовно призовани не се явяват.

Въззиваемите К. Ф. З. и ХР. ИВ. ЗГ., редовно призовани не се явяват .Вместо тях пълномощникът им адв.К. Ив. поддържа становище ,че решението на районен съд См. в обжалваните части е законосъобразно и обосновано постановено и моли съда да го потвърди Счита ,че по делото въобще не са събрани доказателства ,че сина на Ст. М. –В. Т. В. е манифестирал действия и поведение за да покаже ,че не е просто държател, а владеец на апартамента ,предмет на спора Счита че от гласните доказателства безспорно се установява ,че сина е имал много лошо отношение към майка си ,много е употребявал алкохол ,но не се установява от страна на главно встъпилите в процеса страни непрекъснато давностно владение ,за да претендират за собствеността върху процесния апартамент Моли в този смисъл въззивния съд да се произнесе Претендира разноски по представен списък.

См.ският окръжен съд намира ,че двете въззивни жалби са **процесуално допустими**.Депозирани са от надлежно упълномощен процесуален представител , в законният срок , с внесена държавна такса , срещу съдебни актове ,които подлежат на обжалване и при наличие на правен интерес от търсената защита.

Разгледани по същество въззивните жалби са **основателни** по следните съображения:

Гр.д. №946/2020г. по описа на районен съд –См. е образувано по искова молба на СТ. БЛ. АН. и М.Б. Ж. срещу ответниците К. Ф. ЗГ. и Хр. Ив. З. като е **предявен отрицателен установителен иск** с правно основание чл.124,ал.1 ГПК да бъде признато за установено по отношение на ищците, че ответниците не са собственици на самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5, с адрес на имота гр.См., ж.к. „Н. ц.”, ул.”З.” №3, бл. КЦ-21, Вх.”Г”, ет.2, **ап.39**, който самостоятелен обект представлява апартамент №39, находящ се на етаж 2 в сграда с идентификатор ***53.918.88.4 с предназначение: жилищна сграда – многофамилна, разположена в поземлен имот с идентификатор ***53.918.88, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта 1, с площ 61,55 кв.м., с прилежащи части:избено помещение №39 с полезна площ 4,30 в.м. и 1,81% общи части, при съседни самостоятелни обекти в сградата:: на същия етаж***53.918.88.4.4 и ***53.918..88.4.6, под обекта: ***53.918.88.4.2, над обекта: ***53.918.88.4.8, при съседи на избеното помещение по документ за собственост: Андр. М. Ал., Ем. Мл. Д..Направено е искане да бъде отменен нотариален акт за собственост /констативен по

саморъчно завещание/ №***, том 2, рег.№4097, дело №***/12.08.2020г. на нотариус рег.№623.Твърденията на ищите са, че те са наследници на В. Т. В., починал на **18.01.2019г.** и Ст. Ат. М., починала на **18.11.2019г.**

По делото е приложен договор за покупко- продажба на жилище, сключен по реда на чл.117 от ЗТСУ ,като наследодателите им са купили процесния имот- жилище, състоящо се от две стаи, кухня и сервизни помещения със застроена площ 61,55 кв.м., заедно с припадащите се избено помещение №39 и 1,81 % идеални части от общите части на сградата, както и 1,81 % идеални части от правото на строеж върху мястото .За този имот има съставен нотариален акт за собственост **/констативен по саморъчно завещание/** с №***, том 2, рег.№4097, дело №***/12.08.2020г. на нотариус рег.№623, с който ответниците К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ. са признати за собственици при равни права на описания недвижим имот- самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5.

Първоначалните ищци в процеса са направили възражение ,че завещателното разпореждане **е недействително** , тъй като е направено под условие, което не се е сбъднало. Действителната воля на Ст. М. е била К.З. и Х.З. да получат апартамента след нейната смърт, при условие, че в случай на нужда ще може да разчита на тях. до пенсионирането си,като тя е работила като учителка в с.ср., Община Мадан и е живяла на квартира. След пенсионирането си твърдят ,че тя е изпаднала в нужда, тъй като не е имала подслон, не е могла сама да се издържа и не е имало кой да се грижи за нея. Не се спори ,че в процесното жилище в гр.См. е живял синът В. Т. В. , с когото са били в много лоши отношения и който я е изгонил от апартамента още през 1990г. като не я е допускар в апартамента , като е била лишена от владението на имота до момента на смъртта си. Поради липса на грижи за Ст. М. от страна на заветниците, тя е била настанена в Дом за стари хора в с.Фатово, където е починала. Твърдят ,че заветниците не могат да се ползват от завещателното разпореждане, тъй като поставеното условие не е било изпълнено.**Ищите** твърдят , че завещателното разпореждане е недействително и на основание чл.42 б.”в” от ЗН във вр. с чл.41 от ЗН, тъй като вещта/апартамента / не е принадлежал на завещателя към момента на откриване на наследството.Завещателното разпореждане е унищожаемо на основание чл.43, ал.2 от ЗН, поради грешка в мотива, както и на основание чл.43, ал.1, б.”б” от ЗН- поради грешка и измама.Оспорена е истинността на положения върху завещанието подпис от името на Ст. М..

С писмен отговор ответниците К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ. изцяло са оспорили претенцията на първоначалните ищци в процеса Твърдят ,че не става въпрос за постоянни грижи по отношение на Ст. М., която е завещала апартамента на З.и не с оглед очакване за извършване на определени задължения занапред, а защото такива вече са извършени от тях и тя им е благодарна.С отговора на исковата молба се оспорва възражението на основание чл.42 б.”в” отЗН във вр. с чл.41 от ЗН. Дали собствеността е изцяло на завещателя считат ,че не попада в никоя от хипотезите по чл.42 б.4в” от ЗН, не е налице основанийето за унищожаемост на завещателното разпореждане, поради измама или грешка.Ответниците сочат, че завещанието

е автентично , съдържа неговите волеизявления,спазена е процедурата по съхраняване на завещанието, което изключва да се приеме недействителност на волеизявлението или подправка.

С определение №51/29.01.2021г. по гр.д. №946/2020г. См.ски районен съд е **конституирал** третите лица В. Г. В. и З. Г. В. като **главно встъпили страни** в производството на основание чл.225 ГПК и е приел за разглеждане в производството по гр.дело №946/2020г. по описа на РС[1]См. предявените положителни установителни иски от В. Г. В. и З.Г. срещу СТ. БЛ. АН., М.Б. Ж., К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ., с правното основание на чл.124, ал.1 от ГПК да бъде признато за установено по отношение на СТ. БЛ. АН., М.Б. Ж., К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ., **че В. Г. В. и З. Г. В. са собственици** на следния недвижим имот: САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири, точка, пет), с адрес на имота: гр.См., п.к.4700, ж.к. Н. ц., ул.“З.“ № 3, бл.КЦ-21, вх.Г, ет.2, ап.39,който самостоятелен обект представлява АПАРТАМЕНТ № 39 (тридесет и девети), находяще на етаж 2 (втори) в сграда с идентификатор ***53.918.88.4 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири), с предназначение: Жилищна сграда[1]многофамилна, разположена в поземлен имот е идентификатор ***53.918.88 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем), с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта“ 1 /едно/, с площ 61.55 (шестдесет и едно цяло и петдесет и пет стотни) кв.м., с прилежащи части: избено помещение № 39 (тридесет и девет) с полезна площ 4.30 (четири цяло и тридесет стотни) кв.м. и 1.81 % (едно цяло осемдесет и една стотни процента) общи части, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: ***53.918.88.4.4 и ***53.918.88.4.6, под обекта: ***53.918.88.4.2, над обекта: ***53.918.88.4.8, при съседи на избеното помещение съгласно документ за собственост: Андр. М. Ал., Ем. Мл. Д., както и отмяна на Нотариален акт за собственост (констативен по саморъчно завещание) №***, том 2, рег.№ 4097, дело №***/12.08.2020

Предмет и на двете иски молби са заявени претенции с правното основание на чл.124, ал.1 от ГПК по първоначално внесената искова молба-отрицателен установителен иск, а по исквата молба на главновстъпилите страни- положителен установителен по отношение правото на собственост върху един и същ недвижим имот: САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири, точка, пет), с адрес на имота: гр.См., п.к.4700, ж.к. Н. ц., ул.“З.“ № 3, бл.КЦ-21, вх.Г, ет.2, ап.39, който самостоятелен обект представлява АПАРТАМЕНТ № 39 (тридесет и девети), находящ се на етаж 2 (втори) в сграда с идентификатор ***53.918.88.4 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири), с предназначение: Жилищна сграда[1]многофамилна, разположена в поземлен имот е идентификатор ***53.918.88 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем), с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта“ 1 /едно/, с

площ 61.55 (шестдесет и едно цяло и петдесет и пет стотни) кв.м., с прилежащи части: избено помещение № 39 (тридесет и девет) с полезна площ 4.30 (четири цяло и тридесет стотни)кв.м. и 1.81 % (едно цяло осемдесет и една стотни процента) общи части, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: ***53.918.88.4.4 и ***53.918.88.4.6, подобекта: ***53.918.88.4.2, над обекта: ***53.918.88.4.8, при съседни на избраното помещение съгласно документ за собственост: Андр. М. Ал., Ем. Мл. Д.,

Направено е искане за отмяна на нотариален акт за собственост (констативен по саморъчно завещание) №***, том 2, рег.№ 4097, дело №***/12.08.2020 г. по описа на нотариус рег. №613 на НК.

Главновстъпилите страни чрез пълномощника им считат ,че правото на собственост не принадлежи на нито една от двете страни по първоначално предявените субективно съединени отрицателни искове за собственост ,тъй като е придобито от доверителите и на различно правно основание ,което изключва правата на всички останали страни в процеса Твърдят ,че във връзка със силно влошените отношения между майка и син след 1991г. В. Т. В. е лишил майка си от достъп до процесното жилище и е отнел владението и върху същото като от 1991г до 18.01.-2019г. когато В. Т. В. умира последният е упражнявал фактическа власт върху вещта с намерение да я свои със съзнание , че жилището е негова собственост .Ст. М. по никакъв начин не е предприела действия за защита на притежаваното от нея право на собственост върху жилището и това е довело до загубване на собствеността върху него и придобиването му изцяло от сина и В. Т. В..

При така установената фактическа обстановка См.ският окръжен съд направи следните фактически и правни изводи.

Между страните по делото е налице спор за материално право по отношение на процесния апартамент №39,находящ се в гр.См. като страните взаимно оспорват правото си на собственост върху него.

Няма спор ,че сина В. Т. В. и майката Ст. Ат. М. са закупили процесния апартамент в жилищна сграда –блок №КЦ-21 ,вход Г , етаж2 ,построена върху държавна земя –кв.Н. ц. гр.См. ,състоящ се от две стаи ,кухня и сервизни помещения със застроена площот 61,55 кв.м. ведно с избено помещение №39 и 1 ,81% идеални части от общите части на сградата както и 1,81% идеални части от правото на строеж върху мястото ,при равни права за двамата

Няма спор и това е известно на всички страни в процеса ,че отношенията между майка и син са били изключително лоши. Като през 1991г. синът В. Т. В. е лишил от достъп до апартамента своята майка и по този начин е отнел владението и върху същия .Така В. Т. В. е владял жилището до неговата смърт на 18.01.2019г. ,когато умира.В този смисъл са показанията на св.М. Ив. /втора братовчедка на М.Ж. и Ст. Ат. /.Същата установява ,че В. Т. В. /синът /си е живеел в апартамента ,а леля и Ст. М. е била изпратена в дома за стари хора с.Фатово Установява ,че сина и не се е грижил за нея и тя не е искала да посещава процесния апартамент ,тъй като се притеснявала от среща с него дали няма да започне да я бие или тормози .Тази свидетелка

установява ,че цялата организация по погребението на Ст. М. е направил В. В. / главно встъпилото лице в процеса / ,който основно се е грижил за сина на Ст. М. ,който много пиел и бил в лошо здравословно състояние.В тази насока са и показанията на св.Р. Об. ,който притежава магазин в близост до жилището на В. Т. В.. Същият установява ,че за В. Т. В. се е грижил неговият братовчед ,който също се казва В. /говори за главно встъпилото лице В. Г. В./ ,който му е погасявал кредити Свидетелят установява ,че 20 години сина не е виждал майка си .

Св.Г. установява в първата инстанция ,че сина В. Т. В. е имал нужда от грижи ,тъй като бил вечно пиян като през годините за него се грижил братовчед му В. Г. В. Установява ,че не познава К. З. и не го е виждал да идва .В тази насока са и показанията на св. Ант. .

Св.Билянов -директор на Дома за стари хора в с.Фатово установява, че имало остър конфликт между сина В. Т. В. и майка му Ст. М. ,за който последната избягвала да говори .Установява че никога не е виждал сина и да идва в дома в с.Фатово да види майка си.

Установява се по категоричен начин от показанията на всички свидетели че след 1991г. само и единствено В. Т. В. е живял в процесния апартамент до неговата смърт на 18.01.2019г.Прекъсване на владението от страна на Ст. М. се установява от самата нея в приложеното по делото саморъчно завещание на стр.12 от първоинстанционното дело ,в което установява ,че не е била допускана след 1991г. да влиза в апартамента като и помогнали сем.К. и Хр. З.и да си закара обратно личния багаж от процесния апартамент в жилището в с.ср. ,в което живеела .

Фактически от 1991г до смъртта си на 18.11.2019г. Ст. М. е била лишена от възможността да владее имота и по този начин не е възстановила своето владение ,тъй като е нямала никакъв достъп до него.Липсват доказателства по делото Ст. М. да е предявила срещу сина си иск за предаване на владението ,нито пък да е предприела някакви действия за да прекъсне установеното от нейния син явно демонстриране на владение на процесния апартамент и това фактически е довело до загубване на правото и на собственост върху него като по този начин процесния апартамент е бил изцяло придобит от сина В. Т. В. В този смисъл е и тълкувателно решение №1/06.08.2012г. по тълк.д. №1/2012г. на ОСГК на ВКС –в случаите , при които един от съсобствениците е започнал да упражнява фактическа власт върху вещта на основание ,което изключва владението на останалите намерението му за своене се предполага и е достатъчно да докаже че е упражнявал фактическа власт върху целият имот в срока по чл.79 ЗС.

Вярно е обстоятелството ,че сина В. Т. В. е починал на 18.01.2019г. ,т.е преди майка си Ст. М. , починала на 18.11.2019г. ,но последната не е придобила процесния апартамент ,тъй като се е отказала от наследството на сина си с изричен писмен отказ вписан в книгите на районен съд-См. под №33 /08. 07.2019г./удостоверение №641/08.07.2019г/.

См.ският окръжен съд намира ,че нито с явни ,нито с конклюдентни

действия Ст. М. не е приела наследството от сина си .Приложената по делото квитанция за заплатени данъци на процесния апартамент е с дата 28.04.2020г. ,когато вече Ст. М. е била починала и някой друг е внесъл пари за данъци на процесния апартамент.

Неоснователно е възражението ,че съставянето на саморъчното завещание от 1994г. представлявало от страна на Ст. М. конклюдентно действие за приемане на наследството на сина и , през 2019г. Това е така , тъй като през 1994г. Ст. М. е била съсобственик при равни права със сина си В. Т. В. на процесния апартамент .Това завещателно разпореждане би могло да породи своето действие единствено към момента на откриване на наследството на Ст. М. ,починала на 18.11.2019г. ,към който момент целият този имот е бил собственост вече на В. Т. В. придобит по давност ,продължила след 1991г до 18.01.2019г.

След отказа на Ст. М. да придобие наследството на сина си В. Т. В. ,следващата в реда на наследяване е била Хр. С. , която обаче е загубила правото на приемане на наследството и това е видно от удостоверение №1370/27.11.2019г. на районен съд См. .

По делото е установено ,че единствените роднини на Ст. М.- първоначалните ищци в процеса Ст. А. и М.Ж. , са направили изричен отказ от наследството на починалия В. Т. В.

Единствените ,които са приели наследството на В. Т. В. са главно встъпилите страни в процеса -В. Г. В. и З. Г. В. .Установява се от доказателствата по делото ,че единствено те са имали достъп до процесния апартамент като притежават ключ от него /В този смисъл са показанията на св.Ант. /

С.А. и М.Ж. признават иска на главно встъпилите страни В.Г. В. и З.В. по отношение на ½ идеална част от процесния апартамент ,която е принадлежала на В. Т. В. въз основана договор за покупко продажба на жилище,сключен по реда на чл.117 ЗТСУ от 23.01.1984г./стр.9 от първоинстанционното дело/

Поради гореизложеното ще следва да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано решение №316/20.08.2021г. по гр.д. №946/2020г. по описа на районен съд См. **в частта** ,с която е признато за установено по отношение на СТ. БЛ. АН. с ЕГН *****, гр.См., ул.“Б. м.“ №4, Вх.Б, ет.5, ап.25, и М.Б. Ж., с ЕГН *****, гр.Пл., ул.“Ас. Хр.“ №6, ет.10, ап.55, че К. Ф. ЗГ. с ЕГН *****, с адрес: гр.См., ул.”Хр. См.“ № 29 и ХР. ИВ. ЗГ. с ЕГН *****, с адрес: гр.См., ул."Хр. См.“ № 29, **не са собственици** на САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири, точка, пет), с адрес на имота: гр.См., п.к.4700, ж.к. Н. ц., ул.“З.“ № 3, бл.КЦ-21, вх.Г, ет.2, ап.39, който самостоятелен обект представлява **АПАРТАМЕНТ № 39** (тридесет и девети), находящ се на етаж 2 (втори) в сграда с идентификатор ***53.918.88.4 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири), е предназначение: Жилищна сграда-многофамилна, разположена в поземлен

имот е идентификатор ***53.918.88 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем), с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта“ 1 /едно/, с площ 61.55 (шестдесет и едно цяло и петдесет и пет стотни) кв.м., с прилежащи части: избено помещение № 39 (тридесет и девет) с полезна площ 4.30 (четири цяло и тридесет стотни) кв.м. и 1.81 % (едно цяло осемдесет и една стотни процента) общи части, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: ***53.918.88.4.4 и ***53.918.88.4.6, под обекта: ***53.918.88.4.2, над обекта: ***53.918.88.4.8, при съседи на избеното помещение съгласно документ за собственост: Андр. М. Ал., Ем. Мл. Д., ЗА РАЗМЕР $\frac{1}{2}$ ИДЕАЛНА ЧАСТ ОТ ОПИСАНИЯ НЕДВИЖИМ ИМОТ и в частта ,с която е отхвърлен предявеният от В. Г. В. и З. Г. В. иск в частта да бъде признато за установено по отношение на Ст. Бл. А. ,М. Бл. Ж. ,К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ. ,че В. Г. В. и З. Г. В. са собственици на процесния имот –апартамент №39 за разликата над признатата $\frac{1}{2}$ идеална част от имота като ще следва да бъде изцяло уважена исковата претенция на главно встъпилите страни в процеса .Ще следва да бъде признато за установено по отношение на СТ. БЛ. АН. , М.Б. Ж. , К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ. ,че В. Г. В. и З.Г. В. са собственици на следния недвижим имот :

самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири, точка, пет), с адрес на имота: гр.См., п.к.4700, ж.к. Н. ц., ул.“З.“ № 3, бл.КЦ-21, вх.Г, ет.2, апартамент 39, който самостоятелен обект представлява **АПАРТАМЕНТ № 39** (тридесет и девети), находящ се на етаж 2 (втори) в сграда с идентификатор ***53.918.88.4 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири), с предназначение: Жилищна сграда-многофамилна, разположена в поземлен имот с идентификатор ***53.918.88 ,с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта“ 1 /едно/, с площ 61.55 (шестдесет и едно цяло и петдесет и пет стотни) кв.м., с прилежащи части: избено помещение № 39 (тридесет и девет) с полезна площ 4.30 (четири цяло и тридесет стотни) кв.м. и 1.81 % (едно цяло осемдесет и една стотни процента) общи части, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: ***53.918.88.4.4 и ***53.918.88.4.6, под обекта: ***53.918.88.4.2, над обекта: ***53.918.88.4.8, при съседи на избеното помещение съгласно документ за собственост: Андр. М. Ал., Ем. Мл. Д.

Правилно във първата въззивна жалба пълномощникът на главно встъпилите страни В. Г. В. и З. Г. В. е направил възражение ,че така постановени тези два диспозитива посочени по –горе,с които от една страна се уважава частично предявения иск от първоначалните ищци Ст. А. и М.Ж. ,а от друга страна се уважава за същата част иска на доверителите и по отношение на $\frac{1}{2}$ идеална част от имота са взаимно изключващи се .

С предявената искова претенция встъпилите по-късно в процеса страни са претендирали да се установи правото на собственост върху целия процесен апартамент и са предявили самостоятелни права върху този имот , които обаче изключват както правата на първоначалните ищци С.А. и М.Ж. ,

така и ответниците по делото К.З. и Х.З.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1 ЗС правото на собственост по давност върху недвижим имот се придобива с непрекъснато владение в продължение на 10 години. Владението на невладеещия съсобственик се счита отблъснато, когато с действията си владеещия съсобственик, го отблъсква и препятства да упражнява правото си на собственост. Такива действия могат да бъдат недопускане до имота, заявяване пред самия него и пред трети лица, че владее за себе си както и други, които изключват недвусмислено властта върху вещта. Съществениите признаци на владението са два: обективен - упражняване на фактическа власт, и субективен - намерение да се владее за себе си. Те са посочени в чл. 68 ЗС. Други признаци на владението, с които се бори в теорията и практиката, са логическо следствие от съществените и те са: да е постоянно, непрекъснато, несъмнено, спокойно и явно. Те не са нормативно уредени, но се извеждат по логически път и от опитните правила, като някои от тях съставляват допълнителни изисквания, установени в закона при упражняването на някои права (чл. 81, чл. 75 ЗС). Владението, установено върху недвижим имот от съсобственик по отношение частите на другия съсобственик, се счита спокойно, когато не е установено по насилствен начин. В този смисъл е решение № 276 от 20.11.2014 г. на ВКС по гр. д. № 3036/2014 г., I г. о., ГК, докладчик председателят Ж. С.. Презумпцията на чл. 69 ЗС се прилага на общо основание в отношенията между съсобствениците, когато собствеността им произтича от юридически факт, различен от наследяването. В случаите, при които един от съсобствениците е започнал да упражнява фактическа власт върху вещта на основание, което изключва владението на останалите, намерението му за своеене се предполага и е достатъчно да докаже, че е упражнявал фактическа власт върху целия имот в срока по чл. 79 ЗС. В този смисъл е тълкувателно решение №1 /06.08.2012г по тълк.д. №1/2012г на ОСГК на ВКС

Категорично се установява от показанията на свидетелите в първата инстанция, че сина В. Т. В. още след 1991г. е манифестира промененото си намерение, че владее целия имот пред майка си Ст. М. като не я допускат до жилището чак до смъртта си на 18.01.2019г.

В този смисъл ще следва да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано решение №391/17.11.2021г. по гр.д. №946/2020г. по описа на районен съд –См. **в частта**, с която се допълва Решение №316/20.08.2021г. по гр.дело №946/2020г. по описа на районен съд –См. като е отхвърлено искането на В. Г. В. и З. Г. В. за отмяна на Нотариален акт за собственост (констативен по саморъчно завещание) №***, том2, рег.№ 4097, дело №***/12.08.2020 г. по описа на А. Ш. - нотариус рег.№613 на НК,вписан в Служба по вписвания См. с вх.№1630 от 12.08.2020 г., акт №62, том 5, дело ***/2020 г., стр.50505, дв.вх. №1606, в частта, с която К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ. са признати за собственици на недвижим имот, находящ се в гр.См., ж.к.“Н. ц.“, ул.“З.“ №3, бл.КЦ-21, Вх.Г, ет.2, ап.39, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5., с площ от 61,55 кв.м. по кадастралната карта на гр.См., одобрена със Заповед №РД-18.14/10.05.2005г.

на изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралната карта, засягащо самостоятелния обект е от 12.03.2020г., с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: 1, който обект представлява апартамент №39, състоящ се от две стаи, кухня и сервизни помещения, на втори етаж във вход „Г“ на жилищен блок „КЦ- 21“, представляващ сграда с идентификатор ***53.918.88.4, ведно с принадлежащото към апартамента избено помещение №39 с полезна площ от 4,30 кв.м., вено с 1,81 % идеални части от правото на собственост върху общите части на сградата и 1,81 % идеални части от правото на строеж върху мястото, в което е построена сградата, в ЧАСТТА ЗА РАЗМЕР до ½ ИДЕАЛНА ЧАСТ ОТ ОПИСАНИЯ НЕДВИЖИМ ИМОТ и вместо това ще следва да бъде постановено друго решение, с което бъде **отменен** нот. акт за собственост/констативен по саморъчно завещание / /***, том2, рег. №4097, н.д. №***/12.08.2020г. по описа на А. Ш. –нотариус с рег. №613, вписан в служба по вписвания с вх. №1630/12.08.2020г., акт. №62, том V, дело №***/2020г., стр.50 в ЧАСТТА ЗА РАЗМЕР до ½ ИДЕАЛНА ЧАСТ ОТ ОПИСАНИЯ НЕДВИЖИМ ИМОТ. За останалата 1/2 идеална част от процесния имот този нотариален акт е отменен с основното решение и в тази част последното не е обжалвано и е влязло в законна сила.

Решение №391/17.11.2021г. по гр.д. №946/2020г. по описа на районен съд –См., в останалата част не е обжалвано и е влязло в законна сила. 505, дв. вх. №1606.

С оглед изхода на спора ще следва да бъдат осъдени СТ. БЛ. АН., М.Б. Ж., К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ. да заплатят в полза на В. Г. В. и З. Г. В. разноски за въззивната инстанция в размер общо на **749,05** лева по представен списък, от които 49,50 лева държавна такса и 700 лева адв. възнаграждение за адв.Е.Р.

Водим от гореизложеното См.ският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №316/20.08.2020г. по гр.д. №946/2020г. по описа на районен съд гр.См. **в частта**, с която е признато за установено по отношение на СТ. БЛ. АН. с ЕГН *****, гр.См., ул.“Б. м.“ №4, Вх.Б, ет.5, ап.25, и М.Б. Ж., с ЕГН *****, гр.Пл., ул.“Ас. Хр.“ №6, ет.10, ап.55, **че** К. Ф. ЗГ. с ЕГН *****, с адрес: гр.См., ул.“Хр. См.“ № 29 и ХР. ИВ. ЗГ. с ЕГН *****, с адрес: гр.См., ул.“Хр. См.“ № 29, не са собственици на САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири, точка, пет), с адрес на имота: гр.См., п.к.4700, ж.к. Н. ц., ул.“З.“ № 3, бл.КЦ-21, вх.Г, ет.2, ап.39, който самостоятелен обект представлява АПАРТАМЕНТ № 39 (тридесет и девети), находящ се на етаж 2 (втори) в сграда с идентификатор ***53.918.88.4 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири), е предназначение: Жилищна сграда-многофамилна, разположена в поземлен имот е

идентификатор ***53.918.88 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем), с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта“ 1 /едно/, с площ 61.55 (шестдесет и едно цяло и петдесет и пет стотни) кв.м., с прилежащи части: избено помещение № 39 (тридесет и девет) с полезна площ 4.30 (четири цяло и тридесет стотни) кв.м. и 1.81 % (едно цяло осемдесет и една стотни процента) общи части, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: ***53.918.88.4.4 и ***53.918.88.4.6, под обекта: ***53.918.88.4.2, над обекта: ***53.918.88.4.8, при съседни на избенното помещение съгласно документ за собственост: Андр. М. Ал., Ем. Мл. Д., ЗА РАЗМЕР ½ ИДЕАЛНА ЧАСТ ОТ ОПИСАНИЯ НЕДВИЖИМ ИМОТ, в частта , с която е отхвърлен предявения от В. Г. В. с ЕГН*****, с адрес гр.См., ул.“Х. Пр.“ №17, ет.2, ап.6, и З. Г. В., с ЕГН*****, с адрес гр.См., ул.“Х. Пр.“ №17, ет.2, ап.6, иск в частта да бъде признато за установено по отношение на СТ. БЛ. АН., с ЕГН*****, М.Б. Ж. с ЕГН*****, К. Ф. ЗГ., с ЕГН***** и ХР. ИВ. ЗГ. с ЕГН*****, че В. Г. В. с ЕГН*****, и З. Г. В., с ЕГН*****, са собственици на описания по –горе недвижим имот за разликата над признатите 1 /2 идеална част от имота ,като незаконосъобразно и необосновано и вместо него **ПОСТАНОВЯВА** :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на СТ. БЛ. АН. ,с ЕГН-*****, М.Б. Ж. ,с ЕГН-*****, К. Ф. ЗГ. ,с ЕГН-***** и ХР. ИВ. ЗГ.,с ЕГН-*****, че В. Г. В.,с ЕГН-***** от гр.См. ,ул“Х. Пр. , , №17,ет.2 ,ап.6 и З.Г. В. ,с ЕГН-***** от гр.См. ул“Х. Пр. , , №17,ет.2 ,ап.6 , са собственици на следния недвижим имот :

-**самостоятелен обект** в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири, точка, пет), с адрес на имота: гр.См., п.к.4700, ж.к. Н. ц., ул.“З.“ № 3, бл.КЦ-21, вх.Г, ет.2, апартамент 39, който самостоятелен обект представлява **АПАРТАМЕНТ № 39** (тридесет и девети), находящ се на етаж 2 (втори) в сграда с идентификатор ***53.918.88.4 (шест, седем, шест, пет, три, точка, девет, едно, осем, точка, осем, осем, точка, четири), с предназначение: Жилищна сграда-многофамилна, разположена в поземлен имот с идентификатор ***53.918.88 ,с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта“ 1 /едно/, с площ 61.55 (шестдесет и едно цяло и петдесет и пет стотни) кв.м., с прилежащи части: избено помещение № 39 (тридесет и девет) с полезна площ 4.30 (четири цяло и тридесет стотни) кв.м. и 1.81 % (едно цяло осемдесет и една стотни процента) общи части, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: ***53.918.88.4.4 и ***53.918.88.4.6, под обекта: ***53.918.88.4.2, над обекта: ***53.918.88.4.8, при съседни на избенното помещение съгласно документ за собственост: Андр. М. Ал., Ем. Мл. Д.

РЕШЕНИЕ № 316/20.08.2020г. по гр.д. №946/2020г. по описа на районен съд гр.См. в останалите части ,не е обжалвано и е влязло в законна сила.

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно и необосновано решение №391/17.11.2021г. по гр.д. №946/2020г. по описа на районен съд –См. в

частта , с която се допълва **решение** №316/20.08.2021г. по гр.дело №946/2020г. по описа на районен съд –См. като е **отхвърлено** искането на В. Г. В. и З. Г. В. за отмяна на Нотариален акт за собственост (констативен по саморъчно завещание) №***, том2, рег.№ 4097, дело №***/12.08.2020 г. по описа на А. Ш. - нотариус рег.№613 на НК,вписан в Служба по вписвания См. с вх.№1630 от 12.08.2020 г., акт №62, том 5, дело ***/2020 г., стр.50505, дв.вх. №1606, **в частта** , с която К. Ф. ЗГ. и ХР. ИВ. ЗГ. са признати за собственици на недвижим имот, находящ се в гр.См., ж.к.“Н. ц.“, ул.“З.“ №3, бл.КЦ-21, Вх.Г, ет.2, ап.39, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5., с площ от 61,55 кв.м. по кадастралната карта на гр.См., одобрена със Заповед №РД-18.14/10.05.2005г. на изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралната карта, засягащо самостоятелния обект е от 12.03.2020г., с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: 1, който обект представлява апартамент №39, състоящ се от две стаи, кухня и сервизни помещения , на втори етаж във вход „Г“ на жилищен блок „КЦ- 21“, представляващ сграда с идентификатор ***53.918.88.4, ведно с принадлежащото към апартамента избено помещение №39 с полезна площ от 4,30 кв.м., вено с 1,81 % идеални части от правото на собственост върху общите части на сградата и 1,81 % идеални части от правото на строеж върху мястото, в което е построена сградата, в ЧАСТТА ЗА РАЗМЕР до ½ ИДЕАЛНА ЧАСТ ОТ ОПИСАНИЯ НЕДВИЖИМ ИМОТ и вместо това **ПОСТАНОВЯВА :**

ОТМЕНЯ нот. акт за собственост/констативен по саморъчно завещание / /***,том2,рег.№4097,н.д. №***/12.08.2020г. по описа на А. Ш. – нотариус с рег. №613,вписан в служба по вписвания с вх. №1630/12.08.2020г.,акт. №62,том V,дело №***/2020г. стр.50505,дв.вх. №1606.,за размер от 1/2 идеална част от недвижим имот, находящ се в гр.См., ж.к.“Н. ц.“, ул.“З.“ №3, бл.КЦ-21, Вх.Г, ет.2, ап.39, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***53.918.88.4.5., с площ от 61,55 кв.м. по кадастралната карта на гр.См., одобрена със Заповед №РД-18.14/10.05.2005г. на изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралната карта, засягащо самостоятелния обект е от 12.03.2020г., с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: 1, който обект представлява апартамент №39, състоящ се от две стаи, кухня и сервизни помещения , на втори етаж във вход „Г“ на жилищен блок „КЦ- 21“, представляващ сграда с идентификатор ***53.918.88.4, ведно с принадлежащото към апартамента избено помещение №39 с полезна площ от 4,30 кв.м., вено с 1,81 % идеални части от правото на собственост върху общите части на сградата и 1,81 % идеални части от правото на строеж върху мястото, в което е построена сградата. в ЧАСТТА ЗА РАЗМЕР до ½ ИДЕАЛНА ЧАСТ ОТ ОПИСАНИЯ НЕДВИЖИМ ИМОТ

РЕШЕНИЕ №391/17.11.2021г. по гр.д. №946/2020г. по описа на районен съд –См. , в останалата част не е обжалвано и е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА СТ. БЛ. АН. ,с ЕГН-*****, М.Б. Ж. ,с ЕГН-*****, К. Ф. ЗГ. с ЕГН-***** и ХР. ИВ. ЗГ.,с ЕГН-***** да заплатят в полза на В. Г. В.,с ЕГН-***** и З.Г. В. ,с ЕГН-***** разноси за въззивната инстанция в размер на **749,05**/седемстотин четиридесет и девет лева и пет стотинки /лева

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС в **едномесечен срок** от връчването му на страните чрез пълномощниците при условията на чл.***,ал.1 и 2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____